

[Robert Mikkelsen.]

i den praktiske Produktion. Det er vor Opfattelse, at den Opgave, der her foreligger, under alle Omstændigheder ikke er en politimæssig Opgave. Skulde den ind under en af Statens Funktioner, maatte det være Fængselsvæsenets Personale, der skulde paatage sig den; Politiet har ikke noget med den at gøre. Det er vor Mening, at den Opgave, der her foreligger, maatte kunne klares af Mennesker, som ligger uden for de normale produktive Aldersklasser, hovedsagelig ældre Mennesker, som kan paatage sig et saadant mere stiltfærdigt Hverv, som det her drejer sig om, og det forekommer mig forkert, at man nu sætter store Dele af Politistyrken ind paa en saadan Opgave, som slet ikke ligger for Politiet. Man burde hellere have benyttet Lejligheden nu, naar det altsaa viser sig, at man har saa mange ledige Mennesker inden for Politiet, til at paabegynde en alvorlig Nedskæring af Styrken i Stedet for ligefrem at finde nye Opgaver til den.

Men der er ogsaa andre Muligheder for en Indskrænkning af Styrken, som man efter vor Opfattelse har forsømt at benytte sig af. En ganske vist talmæssig beskeden, men i andre Henseender meget væsentlig Reduktion af Politiet kunde utvivlsomt have fundet Sted, hvis Politiets Ledelse vilde drage Omsorg for en passende Udrensning inden for egne Rækker. Hvor meget Politiet end har at bestille, behøver vi ikke to Rigspoliti-chefer, en, som fungerer, og en anden, som stadig formelt beklæder Embedet, men alene hæver Lønnen for det. Det maa virke forbløffende, at vi endnu i Dag 15 Maaneder efter Befrielsen har den Rigspolitichef, som dog næppe nogen her i Landet venten nogen Sinde vil træde i Funktion igen. Gaar vi et Skridt nedad i Graderne, maa man ganske vist konstatere, at Københavns Politidirektør under Besættelsen er blevet afskediget, men man savner Oplysninger om Grundlaget for denne Afskedigelse; man savner Oplysning om, hvorfor der ikke er indledet Tjenestemandssag eller Sag ved de ordinære Domstole mod denne helt kompromitterede Embedsmand.

Gaar vi endnu længere ned i Rækkerne, møder vi saa lang en Række Tilfælde, at det ikke er rimeligt at nævne den enkelte. Den Kriminalpolitimand i Vordingborg, som ved sin Optræden bevirkede, at en af Besættelsestidens største Forbrydere, Kap-tajn Sommer, paa fri Fod kunde fortsætte sin illegale Virksomhed mange Maaneder efter, at den kunde være stoppet, denne Kriminalpolitimand er langtfra det eneste

Eksempel paa Folk, som for længst burde være fjernet fra Rækkerne.

Hertil kommer Spørgsmaalet om det hemmelige Politi, det politiske Politi, et Spørgsmaal, som nylig har været rejst offentligt. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som burde oplyses til Bunds. Hvordan skal dette Politi, hvis Meriter fra tidligere Tid vel nødigt skulde gentage sig, nu indrettes? Er det de rette Folk og det rette Antal Folk, der er beskæftiget paa dette Omraade? Er det Hensigten at opretholde Embedet som Statsadvokat for særlige Anliggender, eller er det Hensigten at lade dette Arbejde glide tilbage til Mennesker, som i maaske lidt for høj Grad er prægede af tidligere Tidens uheldige Vaner?

Jeg regner ikke med, at den højtærede Justitsminister i Dag vil være i Stand til at besvare disse Spørgsmaal, men jeg anser disse Spørgsmaal for meget vigtige. Jeg anser dem for at hænge sammen med det, der egentlig burde drøftes i Anledning af denne Forespørgsel, og jeg har i hvert Fald villet nævne Problemerne, villet henlede Opmærksomheden paa dem.

Der er ogsaa andre Spørgsmaal, der principielt er lige saa vigtige. Er det nødvendigt, at Politiet mere og mere præges militært, at det er militær Disciplin, militær Udrustning, der dominerer Korpset? Jeg tror det ikke. Det var vel til Dels en Udvikling, som var nødvendig under Besættelsen og var forsvarlig dengang, men jeg tror ikke, den er det mere. Nu har vi en Hær igen til at paatage sig militære Opgaver, og vort Politis Ledelse burde, hvis den ønsker, at Politikorpset skal staa i det rette Forhold til Befolkningen, komme bort fra de Metoder. Jeg tror ikke, Bestræbelserne i Retning af Afmilitarisering af Politiet er ret stærke. Mit Partis Stilling til Spørgsmaalet om Vaabenbesiddelse har ikke faaet Tilslutning her i Rigsdagen. Den almindelige Borger maa ikke bære Vaaben. Er der da fortsat Grund til, at Politiet i Almindelighed skal være svært bevæbnet? At der er visse Afdelinger af Korpset, der bør være det, er rimeligt og fuldt forstaaeligt, men for Ordenspolitiets Vedkommende kan jeg ikke indse, at det er paa sin Plads.

Det offentlige beslaglægger i de senere Aar mere og mere Arbejdskraft. Denne Udvikling har været nødvendig, og den behøver slet ikke at være uheldig, men det bør naturligvis under denne Udvikling nøje paases, at produktiv Arbejdskraft ikke uden Nødvendighed holdes borte fra Produktionen, og det er mit Partis Opfattelse,